

Bram Vermeulen, Vuist In De Broekzak

Het is een sterke hand
Op de leuning van de stoel
De vingers tikken zonder maat
Niets te doen laat tijd voor gevoel
En werken leerde hij zonder
Wie leert hem het werken af

Het is een trotse hand
Lusteloos op schoot
De vingers roken zich bruin
De zoveelste kop koffie
Onder het werk was daar nooit tijd voor
Wie leert hem het werken af

Schaam je, hand
Schaam je voor je bestaan
Precies wat je niet moet doen
Want hoe meer jij je schaamt
Hoe minder er wordt gedaan
Verstop die vuist niet in je broekzak
Vuisten zijn om mee te slaan

Het is een sterke hand
Die daar opgehouden wordt
De vingers schamen zich zo
Voor aalmoes was hij nooit bedoeld
Hij had geleerd van loon naar werken
Wie leert hem het werken af

Schaam je, hand
Schaam je voor je bestaan
Precies wat je niet moet doen
Want hoe meer jij je schaamt
Hoe minder er wordt gedaan
Verstop die vuist niet in je broekzak
Vuisten zijn om mee te slaan

Het is een sterke hand
Die geen steun zoekt bij een ander

Het is een trotse hand
Die doet liever alleen

Het is een stomme hand
Want een vuist maakt geen indruk
Alleen word je nooit verstaan

Alle vuisten uit de broekzak
Vuisten zijn om mee te slaan